

หน้าหลัก (https://mgronline.com/) / ท่องเที่ยว (https://mgronline.com/travel)
/ ข่าวประชาสัมพันธ์ (https://mgronline.com/travel/7584/start=0)

"ลันลา บางกะเจ้า" โมเดลท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของสมาคมเสริมศึกษาสัมพันธ์ ธรรมชาติ

เผยแพร่: 26 พ.ค. 2569 17:10 | ปรับปรุง: 26 พ.ค. 2569 17:10 | โดย: ผู้จัดการออนไลน์

"ลันลา บางกะเจ้า" ทริปเล็กๆ ที่ชวนสูงวัย-เยาวชน ดูแลปอดของกรุงเทพฯ โมเดลท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของสมาคมเสริมศึกษาสัมพันธ์ธรรมชาติ ใช้จ่ายได้นักท่องเที่ยว ฟันชุมชน สร้างเยาวชนรักถิ่น

ห่างจากใจกลางกรุงเทพฯ ไม่ถึง 45 นาที “คั้งบางกะเจ้า” ปอดสีเขียวกว่า 6,000 ไร่ ยังคงอุดมสมบูรณ์ด้วยป่าจาก คลอง และวิถีชุมชน แต่จะอยู่รอดต่อไปต้องทำให้คนในชุมชน มีรายได้จากการดูแลธรรมชาติ

นี่คือโจทย์ที่ สมาคมเสริมศึกษาสัมพันธ์ธรรมศาสตร์, องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หรือ อพท., โรงเรียนวัดทรงธรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ, พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และ มูลนิธิรักษไม้ใหญ่ (Big Trees Foundation) ร่วมจัดทริปเล็กๆ ชื่อ "ลันลา บางกะเจ้า" ในวันเสาร์ที่ 23 พฤษภาคม 2569 เวลา 07.00 – 12.30 น.

กิจกรรมพาผู้เข้าร่วมเดินทางจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ ไปสัมผัสวิถีชุมชนบางกะเจ้า ผ่านการชมพิพิธภัณฑ์ปลากัดไทย พายเรือชมป่าจาก ทดลองทำขนมจาก ดื่มน้ำสมุนไพรที่ “หอมป่าจาก” และปิดท้ายด้วยจิบกาแฟริมคลองที่ Bangkokjao Craft คาเฟ่ของคนในชุมชน

ที่น่าสนใจคือ ทุกบาทที่นักท่องเที่ยวจ่าย จะหมุนเวียนกลับสู่ผู้ประกอบการชุมชนโดยตรง พายเรือไปทำขนมไป ก็เท่ากับช่วยให้ป่าจากอยู่ต่อ

สมาคมเสริมศึกษาสัมพันธ์ธรรมศาสตร์ (<https://mgronline.com/tags/สมาคมเสริมศึกษาสัมพันธ์ธรรมศาสตร์>)

บางกะเจ้า (<https://mgronline.com/tags/บางกะเจ้า>)

แกลเลอรี > (<https://mgronline.com/travel/photo-gallery/9690000049876>)

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 150,000
Ad Rate: 833

Section: First Section/ทัศนะ

วันที่: พุธ 27 พฤษภาคม 2569

ปีที่: 39

ฉบับที่: 13171

หน้า: 6(ซ้าย)

Col.Inch: 46.44 Ad Value: 38,684.52 PRValue (x3): 116,053.56

ศิลปิน: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: บทความพิเศษ: รั้วโรงเรียนการศึกษา แก้เหลื่อมล้ำโรงเรียนเล็ก

กรุงเทพธุรกิจ
บทความพิเศษ
● กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.)

รั้วโรงเรียนการศึกษา แก้เหลื่อมล้ำโรงเรียนเล็ก

ชมรมนักจัดการศึกษาบนพื้นที่สูงและถิ่นทุรกันดาร เสนอ “รั้วโรงเรียนการศึกษาปี 2570” บนเวที “Policy Move: สูตรจัดสรรงบประมาณปี 2570 แก้ไขความเหลื่อมล้ำโรงเรียนขนาดเล็ก-พื้นที่ห่างไกล” จัดโดยกองทุนฯ ว่า สูตรจัดสรรงบประมาณใหม่ควรคำนึงถึงความจำเป็นที่แตกต่างกันของแต่ละพื้นที่ ควบคู่กับการให้อำนาจผู้บริหารโรงเรียนในการตัดสินใจบนฐานของ “ความเชื่อมั่น” เพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ดร.ศุภโชค ปิยะสันต์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยไร่สามัคคี อ.แม่ฟ้าหลวง จ. เชียงราย และที่ปรึกษาชมรมฯ ระบุว่า การปรับสูตรจัดสรรงบประมาณเพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ต้องเริ่มจากการ “มองความเป็นจริงในพื้นที่” โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็กในพื้นที่ห่างไกล เช่น พื้นที่สูง ชายแดนหรือเกาะ ซึ่งที่ผ่านมาได้รับผลกระทบจากสูตรจัดสรรงบประมาณแบบรายหัวที่ให้เท่ากันทุกโรงเรียน จนทำให้หลายแห่งไม่เหลืองบประมาณในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

โรงเรียนขนาดเล็ก-พื้นที่ห่างไกลจำนวนมากต้องประคองตัวภายใต้ข้อจำกัดด้านงบประมาณ บางแห่งต้องหาแหล่งทุนจากการทอดผ้าป่า หรือเผชิญภาวะขาดดุลจากค่าใช้จ่ายพื้นฐานในแต่ละปี สะท้อนให้เห็นว่า การจัดสรรงบประมาณที่ไม่คำนึงถึงความแตกต่างของบริบทพื้นที่ และขนาดโรงเรียน เป็นหนึ่งในต้นตอสำคัญของความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

โรงเรียนเล็กไม่เพียงได้รับงบน้อยกว่า แต่ยังต้องเผชิญต้นทุนแฝงจากการอยู่ในพื้นที่เข้าถึงยาก ทั้งค่าขนส่งวัสดุ ค่าเดินทาง และค่าสาธารณูปโภค ซึ่งบางแห่งมีส่วนสูงถึงครึ่งหนึ่งของเงินอุดหนุน จึงแทบเป็นไปไม่ได้ที่จะ

วางแผนพัฒนาคุณภาพในระยะยาว

งานวิจัยเชิงปฏิบัติการโครงการทดลองสูตรจัดสรรงบประมาณสำหรับโรงเรียนขนาดเล็กในพื้นที่ห่างไกล (Equity-based Budgeting) ที่ กสศ. ร่วมกับคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดำเนินการในโรงเรียนนำร่อง 180 แห่ง เป็นเวลา 3 ปี โดยอิง “ต้นทุนจริง” ของแต่ละโรงเรียน พบว่า เมื่อโรงเรียนได้รับงบประมาณที่เหมาะสม ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้และการบริหารจัดการมีแนวโน้มดีขึ้นอย่างชัดเจน

งานวิจัยสะท้อนว่า นโยบายที่ออกแบบจากฐานข้อมูลจริงสามารถตอบโจทย์พื้นที่ได้จริง ทั้งยังช่วยให้เห็นข้อจำกัดเฉพาะของแต่ละโรงเรียน และออกแบบการสนับสนุนได้ตรงจุด ไม่ว่าจะเป็นความห่างไกล ความยากลำบากในการเดินทาง หรือฐานะทางเศรษฐกิจของผู้เรียน ซึ่งควรถูกนำมาใช้เป็นตัวแปรสำคัญในการคำนวณเงินอุดหนุน

พร้อมกันนี้ ดร.ศุภโชค ยังเสนอว่า ภายใต้ข้อจำกัดงบประมาณ รัฐควรปรับวิธีจัดสรรจากการให้ “เท่ากันทุกโรงเรียน” ไปสู่การ “จัดตามความจำเป็น” โดยอาจพิจารณาปรับลดสัดส่วนงบจากโรงเรียนขนาดใหญ่ในเขตเมืองที่มีแหล่งสนับสนุน เพื่อนำไปเพิ่มให้กับโรงเรียนขนาดเล็ก-ห่างไกลที่เผชิญปัญหารุนแรงกว่า เพื่อให้ทรัพยากรถูกใช้แก้จุดปัญหาสำคัญได้ตรงจุดมากขึ้น

นอกจากการเพิ่มงบประมาณแล้ว ภาครัฐควรจัดทำแนวทางหรือคู่มือการบริหารงบสำหรับโรงเรียนขนาดเล็กควบคู่กันไปด้วย จากผลการวิจัยพบว่า เมื่อโรงเรียนได้รับทั้งงบประมาณและคำแนะนำด้านการบริหารจัดการ จะสามารถลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น และนำทรัพยากรไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้ตรงเป้าหมายมากขึ้น

การปรับสูตรจัดสรรงบประมาณเป็น “เรื่องเร่งด่วน” ที่ต้องดำเนินการโดยเร็ว แม้จะเป็นสัญญาณที่ดีที่กระทรวงศึกษาธิการบรรจุประเด็นนี้เป็นหนึ่งในวาระสำคัญในบึงบระมาณ 2570 แต่การออกแบบนโยบายจำเป็นต้องอิงข้อมูลเชิงประจักษ์ เพื่อสะท้อนความซับซ้อนของบริบทโรงเรียนแต่ละแห่งได้อย่างแท้จริง

อีกข้อเสนอสำคัญคือ การแบ่งเบาภาระต้นทุนพื้นฐาน เช่น ค่าไฟฟ้า หรืออินเทอร์เน็ต ซึ่งในหลายโรงเรียนมีสัดส่วนสูงเกินครึ่งของเงินอุดหนุน โดยอาจอาศัยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หากสามารถลดภาระส่วนนี้ได้ จะทำให้โรงเรียนมีงบเหลือสำหรับพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้น

ท้ายที่สุด การจัดการศึกษาไม่ใช่ภารกิจของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง แต่เป็นเรื่องของการพัฒนาทุนมนุษย์ของประเทศ เรากำลังพูดถึงความร่วมมือเพื่อแก้ปัญหาเชิงโครงสร้าง และยกระดับศักยภาพของคนไทย โดยเริ่มจากการจัดสรรงบประมาณการศึกษาอย่างเหมาะสม เป็นธรรมและยั่งยืน

Monday, 25 May 2026 - 17:33

เรือนจำลำปาง จับมือ มร. ตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุในเรือนจำ พื้นที่ใส่ใจผู้ต้องขังสูงวัย ทลายวงจรทำผิดซ้ำ

สถิติชี้ 1 ใน 3 ของผู้พ้นโทษ หวนทำผิดซ้ำใน 3 ปี! เหตุขาดทักษะชีวิต กายใจเสื่อมถอยก่อนวัย เรือนจำกลางลำปาง จับมือ มร. และ สสส. ปั้น "โรงเรียนผู้สูงอายุในเรือนจำแห่งแรกในไทย" พื้นที่ใส่ใจ-เพิ่มทักษะ เตรียมชงกระทรวงยุติธรรมยกระดับนโยบายดูแลกลุ่มเปราะบางจำเพาะสร้างอนาคตใหม่ยั่งยืน

วันที่ 25 พ.ค. 2569 จากสถิติของกรมราชทัณฑ์ พบตัวเลขที่สะท้อนถึงความเปราะบางของโครงสร้างสังคมไทยอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อราว 1 ใน 3 หรือมากกว่า 30% ของผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวกลับสู่สังคม มีการกระทำผิดซ้ำและต้องกลับเข้าสู่เรือนจำอีกครั้งภายในระยะเวลา 3 ปีหลังพ้นโทษ

เมื่อเจาะลึกไปยังฐานความผิดที่มีการทำซ้ำสูงสุด 5 อันดับแรก พบว่าเกินครึ่งหรือ 66.75% คือคดียาเสพติด รองลงมาคือ คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน 13.51% คดีเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย 6.37% คดีเกี่ยวกับเพศ 2.27% และคดีอื่น ๆ อีก 9%

ข้อมูลเชิงประจักษ์บ่งชี้ว่า สาเหตุสำคัญของการกระทำผิดซ้ำ ส่วนหนึ่งมาจากการที่ผู้ต้องขังขาดทักษะชีวิตและทักษะทางสังคม ไม่สามารถจัดการปัญหาหรือบริหารความเครียดได้ แต่ปัจจัยที่น่ากังวลและมักถูกมองข้าม คือ “มุมมองต่อตัวเองและสังคมที่เปลี่ยนไป” โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ต้องขังสูงอายุที่เผชิญภาวะความเสื่อมถอยของสมรรถภาพร่างกายและสมองอย่างรุนแรงจากการถูกคุมขังเป็นเวลานาน จนบางรายเกิดภาวะเสื่อมถอยที่ตีเทียมผู้สูงอายุ (ชะลอการประมวลผล ตอบคำถามช้าลง) ทั้งที่อายุยังไม่เข้าเกณฑ์ก็ตาม

เพื่อหลายวงจรดังกล่าว เรือนจำกลางลำปาง ซึ่งมีผู้ต้องขังสูงอายุราว 80-100 คน จากทั้งหมด 2,000 คน จึงได้ร่วมมือกับคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) ศูนย์ลำปาง และภาคีเครือข่าย ขับเคลื่อนกลไกเพื่อพยุผู้ต้องขังให้มีความพร้อมคืนสู่สังคม เครื่องมือสำคัญคือ “คู่มือการประกอบชีวิต – ประกอบการอาชีพ” สำหรับกลุ่มผู้ต้องขังก่อนปล่อย 6 เดือน – 1 ปี ที่เน้นการฟื้นฟูสภาพจิตใจและสร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพของตัวเอง (Empowerment) ควบคู่กับการจัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุในเรือนจำกลาง ซึ่งถือเป็นแห่งแรกและแห่งเดียวในประเทศไทย โดยพัฒนาทักษะครอบคลุม 3 ด้านหลัก ได้แก่

- 1.ด้านวิชาการ เรียนรู้กฎหมาย สิทธิประโยชน์ผู้สูงอายุ และสถานการณ์สังคม-เศรษฐกิจปัจจุบัน
- 2.ด้านวิชาชีพ ฝึกทักษะการทำอาหาร การถนอมอาหาร และการจัดงานที่เหมาะสมกับสุขภาพของผู้สูงวัย
- 3.ด้านวิชาชีพเสริมสร้างการปรับตัวเข้าสู่ครอบครัวและชุมชน การดูแลสุขภาพทั้งกาย ใจ สังคม และเศรษฐกิจ

"การทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายส่งผลให้ผู้ต้องขังมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมากขึ้น มีสุขภาพจิตที่ดี มีชีวิตชีวา ค่าความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวัน หรือ ADL (Activities of Daily Living) ของผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ความร่วมมือที่เกิดขึ้นทำให้เรือนจำกลางลำปาง กลายมาเป็นพื้นที่ที่สามารถดึงศักยภาพของผู้ต้องขังสูงอายุกลับคืนมา" ผศ. ดร.ปุณิกา อภิรักษ์ไกรศรี คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มธ. กล่าว

นอกจากนี้ พลังของหุ้นส่วนการพัฒนาายังขยายผลไปสู่การร่วมมือกับ ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ จ.ลำปาง ในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เรือนจำจนเกิดเป็น Core team หรือกลุ่มสหวิชาชีพในเรือนจำ และการตั้งระบบ Buddy support เพื่อประเมินสุขภาพกาย-ใจของผู้ต้องขังร่วมกัน

ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีหลักสูตรผู้ดูแลผู้สูงอายุ (Caregiver) ของโรงเรียนผู้สูงอายุ เรือนจำกลางลำปาง ซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากโครงการกำลังใจในพระราชดำริพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา และกระทรวงยุติธรรม โดยได้เพิ่มมิติการพัฒนาศักยภาพด้านจิตใจและมุมมองความเป็นมนุษย์ เพื่อสลายตราบาปและเตรียมความพร้อมให้ผู้ต้องขังหญิงก่อนคืนสู่โลกภายนอก

ความสำเร็จในพื้นที่ถูกถอดรหัสออกมาเป็นงานวิชาการ 2 เล่มสำคัญ ได้แก่

1. การพัฒนาโรงเรียนผู้สูงอายุต้นแบบแห่งการสร้างโอกาสให้แก่ผู้ต้องขังสูงวัย” โดย ผศ.อารีรัตน์ อติชัยเดชรินทร์ (ทุนสนับสนุนจาก วช.)
2. โครงการพัฒนาเรือนจำต้นแบบการจัดสวัสดิการเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขังสูงอายุ โดย ผศ. ดร.ปุณิกา อภิรักษ์ไกรศรี (ทุนสนับสนุนจาก สำนัก 9 สสส.) ซึ่งปัจจุบันกลายเป็นโมเดลต้นแบบที่เรือนจำหลายแห่งเข้ามาศึกษาดูงาน

ผศ. ดร.ปุณิกา ระบุต่อไปว่า เป้าหมายสูงสุดคือการผลักดันให้โปรแกรมเหล่านี้ถูกนำไปใช้ในทุกเรือนจำทั่วประเทศ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากสัดส่วนและความเปราะบางของผู้ต้องขังแต่ละแห่งมีความจำเพาะที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มผู้สูงวัย ผู้พิการ LGBTQ+ หรือแม่ลูกอ่อน ดังนั้น การออกแบบสวัสดิการและโปรแกรมฟื้นฟูสภาพจิตใจจึงไม่สามารถทำแบบเหมาห่างได้ แต่ต้องออกแบบให้ตรงกับโจทย์เฉพาะ

กลุ่ม

ขณะนี้ทาง มธ. ได้นำเสนอแนวทางดังกล่าวต่อกระทรวงยุติธรรมแล้ว เพื่อพิจารณาขับเคลื่อนในระดับนโยบายต่อไป ส่วนในพื้นที่ จ.ลำปาง ก้าวต่อไปคือการจับมือกับ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พม.จ.) และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เพื่อพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมให้กับ "ครอบครัว" ก่อนโอบรับผู้พ้นโทษกลับคืนสู่ชุมชนอย่างยั่งยืน

ข่าว

เรือนจำกลางลำปาง

สังคมผู้สูงอายุ

ผู้สูงอายุ

162 views

อัปเดตล่าสุด

บทความ **หมอนิกิตน์ ตอนที่ 2**
"หมอนิกิตน์" เล่าต่อตอนที่ 2 ออกตัวอย่าง
กระบวนการดูแลตุลาการ กับงานระบบ
สุขภาพชุมชน

ข่าว **หมอนิชร่วมบริจาค**
รณ.หมอนิชจากด้านการแพทย์-
สาธารณสุข-การศึกษา เพิ่ม 9 มูลนิธิ ลด
หย่อนภาษี 2 เท่า

ข่าว **"บพ.วีระพันธ์"** อภิปรายเตีอดปม "หมอ
กระด่าย-หมอตัน" จี้รัฐชุกเครื่องความ
ปลอดภัยทางถนน

ข่าว **สภากายภาพบำบัด** วางแผนยุทธศาสตร์
3 ปี ยุกระดับวิชาชีพ-คุณภาพชีวิตคนไทย
ทุกช่วงวัย

infographic

5 อาหารส่งเสริมสุขภาพดวงตา

ชาสมุนไพรจิบใกล้ตัว..ก็หาง่าย และดื่มได้
ทุกวัน

ไวรัสอันตราย พาหะจาก "หนู"

5 ทรค..ฟิต ฟอรัม โฮม

เว็บไซต์ Hfocus.org เจาะลึกระบบสุขภาพ
สำนักข่าว Hfocus เจาะลึกระบบสุขภาพ
อีเมล: hfocus1713@gmail.com

Copyright © Hfocus.org. All rights reserved. (Log in)

NEWS

นักวิชาการ มร. แนะนำปรับจุดตัดทางรถไฟ!!

เร่งอัปเดตข้อมูลเมืองใหม่
ลดความเสี่ยงอุบัติเหตุซ้ำ
เชื่อมโยงข้อมูลจราจร
พัฒนาระบบตามสภาพการใช้งาน

นักวิชาการ มร. เนะปรับจุดตัดทางรถไฟ!! เร่งอัปเดตข้อมูลเมืองใหม่ ลดความเสี่ยงอุบัติเหตุซ้ำ เชื่อมโยงข้อมูลจราจร พัฒนาระบบตามสภาพการใช้งาน

26 MAY, 2026

เนะปรับใหญ่จราจร 'จุดตัดทางรถไฟ' เร่งอัปเดตข้อมูลเมืองใหม่ ลดความเสี่ยงเกิดเหตุซ้ำ

นักวิชาการธรรมศาสตร์ ชี้ "จุดตัดทางรถไฟ" เป็นพื้นที่เสี่ยงที่ต้องเร่งทบทวนในเชิงระบบ หวังสังคมหันมาพูดคุยแนวทางป้องกันอุบัติเหตุอย่างจริงจัง เพื่อยับยั้งการเกิดเหตุซ้ำ เนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งอัปเดตข้อมูลเมืองให้เท่าทันบริบทปัจจุบัน พร้อมเชื่อมโยงข้อมูลด้านจราจรและการบริหารจัดการความเสี่ยง สนับสนุนการตัดสินใจของผู้ปฏิบัติงาน ลดการพึ่งพาการตัดสินใจของมนุษย์เพียงชั้นเดียว

ดร.ภานเดช ชุ่มเย็น อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) เปิดเผยว่า เปิดเผยว่า จากเหตุการณ์รถไฟชนรถโดยสารประจำทางบริเวณจุดตัดทางรถไฟมักกะสันกับถนนอโศก-ดินแดง นอกจากประเด็นด้านวินัยจราจรหรือการตัดสินใจในระดับบุคคลแล้ว สิ่งที่ต้องให้ความสำคัญยกขึ้นมาพูดคุยกันอย่างจริงจังคือแนวทางลดความเสี่ยงเชิงระบบ โดยเฉพาะการบริหารจัดการพื้นที่จุดตัดระหว่างระบบถนนและระบบราง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความซับซ้อนและมีโอกาสเกิดความขัดแย้งของการจราจรอยู่ตลอดเวลา

ดร.ภานเดช กล่าวว่า หากพิจารณาในมุมมองของระบบถนน ถนนจะพยายามระบายรถไฟให้เคลื่อนตัวได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อลดปัญหาการสะสมบริเวณทางแยก ขณะที่ในมุมมองของระบบราง รถไฟฟ้าเป็นต้องรักษาแนวรางให้ปลอดภัยจากสิ่งกีดขวางและสามารถเดินรถได้อย่างต่อเนื่องเช่นกัน ดังนั้น จุดตัดระหว่างถนนกับทางรถไฟจึงเป็นพื้นที่ที่ต้องบริหารจัดการอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ทั้งสองระบบสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างปลอดภัยและสอดคล้องกับสภาพการจราจรที่เปลี่ยนแปลงไป

"ขบวนรถไฟมีระยะเบรกสูงและไม่สามารถหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้เหมือนรถยนต์ ดังนั้นแม้ผู้ควบคุมขบวนจะมองเห็นสิ่งกีดขวางด้านหน้า ก็อาจไม่สามารถหยุดรถได้ทันในบางสถานการณ์ หลายประเทศจึงไม่ได้พึ่งเพียงป้ายเตือนหรือการเพิ่มความระมัดระวังของผู้ใช้ถนนเท่านั้น แต่พยายามออกแบบและบริหารจัดการจุดตัด เพื่อลดโอกาสการเกิดความเสี่ยงตั้งแต่ต้นทาง" ดร.ภานเดช กล่าว

ดร.ภานเดช กล่าวต่อไปว่า การปรับปรุงการบริหารจัดการบริเวณจุดตัดจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลที่ทันสมัยร่วมกันระหว่างหน่วยงานด้านระบบราง ระบบถนน และการจราจร เนื่องจากบริบทของเมืองเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ทั้งจำนวนประชากร กิจกรรมการใช้พื้นที่ สิ่งปลูกสร้าง ปริมาณการจราจร รวมถึงรูปแบบของทางแยกและโครงข่ายถนน โดยรอบ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีความสำคัญต่อการออกแบบและปรับปรุงการควบคุมสัญญาณไฟจราจร การระบายรถ และการประเมินความเสี่ยงบริเวณจุดตัด เพื่อให้การบริหารจัดการสามารถสอดคล้องกับสภาพการใช้งานจริงของแต่ละพื้นที่ได้มากขึ้น

"หากบริหารจัดการได้อย่างเหมาะสม เราจะลดโอกาสการเกิดอุบัติเหตุค้ำบริเวณจุดตัดทางรถไฟ หรือกรณีที่สัญญาณจราจรยังปล่อยให้รถเข้าสู่พื้นที่ แม้ว่าด้านหน้าจะเริ่มเกิดการสะสมของปริมาณรถแล้วได้ เชื่อว่าผู้ขับขี่ส่วนใหญ่ไม่มีใครต้องการจอดค้ำบนรางรถไฟ เนื่องจากทุกคนต่างทราบถึงความเสี่ยงของอุบัติเหตุ ดังนั้นระบบจราจรควรสามารถตอบสนองต่อสภาพการจราจรที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างสอดคล้อง เช่น เมื่อพื้นที่หลังจุดตัดเริ่มเต็ม ระบบสัญญาณก็ควรช่วยชะลอหรือจำกัดการปล่อยรถเข้าสู่พื้นที่เพิ่มเติม" ดร.ภานเดช กล่าว

นักวิชาการธรรมศาสตร์ กล่าวอีกว่า หากสามารถพัฒนาการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานในลักษณะ Real-time ได้ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการความเสี่ยงบริเวณจุดตัดได้มากขึ้น โดยเฉพาะข้อมูลด้านสัญญาณจราจร สถานะการจราจร และข้อมูลเตือนความเสี่ยงต่างๆ ซึ่งในระยะยาวอาจพัฒนาไปสู่ระบบสนับสนุนการตัดสินใจที่เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างระบบถนนและระบบรางร่วมกัน

"ปัจจุบัน ความปลอดภัยบริเวณจุดตัดหลายแห่งยังขึ้นอยู่กับตัดสินใจของผู้ปฏิบัติงานและผู้ขับขี่ภายในระยะเวลาสั้น ๆ ซึ่งย่อมมีโอกาสเกิดความผิดพลาดได้ ดังนั้นสิ่งสำคัญจึงไม่ใช่เพียงการที่แต่ละส่วนทำงานได้ดีแยกจากกัน แต่คือการทำให้ทุกฝ่ายสามารถทำงานร่วมกันเพื่อลดความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ในมุมมองวิศวกรรมความปลอดภัย ระบบที่ดีต้องออกแบบภายใต้การยอมรับว่า ความผิดพลาดของมนุษย์มีโอกาสเกิดขึ้นได้ และควรมีมาตรการหรือกลไกที่ช่วยลดโอกาสที่ความผิดพลาดเพียงครั้งเดียวจะนำไปสู่อุบัติเหตุร้ายแรง" ดร.ภานเดช กล่าว

นอกจากนี้ หลายประเทศเริ่มนำเทคโนโลยีตรวจจับสิ่งกีดขวาง กล้องอัจฉริยะ และระบบวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Real-time มาใช้เพื่อเพิ่มความปลอดภัยบริเวณจุดตัดมากขึ้น ซึ่งในอนาคตประเทศไทยอาจพิจารณาประยุกต์ใช้เทคโนโลยีลักษณะดังกล่าวให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละพื้นที่ รวมถึงจัดทำฐานข้อมูลด้านการจราจรและจุดเสี่ยงที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย เพื่อให้ทั้งหน่วยงานและประชาชนสามารถติดตามสภาพการจราจรหรือความเสี่ยงในพื้นที่ได้มากขึ้น คล้ายกับข้อมูลที่แสดงบนแอปพลิเคชันนำทางต่างๆ

"การระบอบการรับผิดของผู้เกี่ยวข้องยังเป็นสิ่งสำคัญตามกระบวนการ แต่การถอดบทเรียนจากอุบัติเหตุที่ดีไม่ควรจบเพียงการชี้ความผิดของบุคคลเท่านั้น ควรนำไปสู่การกลับมาตรวจสอบและอุดช่องโหว่ที่เกิดขึ้นในระบบ เพื่อยับยั้งป้องกันไม่ให้ความผิดพลาดลักษณะเดียวกันเกิดซ้ำอีกในอนาคต" ดร.ภานเดช กล่าว

ดร.ภานเดช กล่าวว่า การลดจำนวนขบวนรถไฟที่เข้าสู่พื้นที่ชั้นในของเมืองอาจช่วยลดความขัดแย้งบริเวณจุดตัดในระยะสั้นได้บางส่วน อย่างไรก็ตาม แนวทางดังกล่าวควรพิจารณาผลกระทบโดยอ้อมและประสิทธิภาพของโครงข่ายระบบรางโดยรวมควบคู่กันไปด้วย เนื่องจากอาจทำให้เกิดภาระการเปลี่ยนถ่ายการเดินทางเพิ่มขึ้น รวมถึงส่งผลต่อเวลาเดินทางและความสะดวกในการเข้าถึงระบบขนส่งสาธารณะ ฉะนั้นในระยะยาว การแก้ปัญหาอาจมุ่งไปที่การลดความเสี่ยงของจุดตัดและการพัฒนาการบริหารจัดการร่วมกันระหว่างระบบถนนและระบบราง มากกว่าการลดศักยภาพของระบบขนส่งทางรางเข้าสู่เมือง

#TheStatesTimes #News #NewsFeed #นักวิชาการsus #ทางรถไฟ

THE STATES TIMES TEAM
THE STATES TIMES

Copyright 2021, All rights reserved. THE STATES TIMES

Privacy policy | Privacy notice | Cookies notice

วันพุธ ที่ 27 พฤษภาคม พ.ศ. 2569

(https://www.naewna.com/ads_redirect.php?pid=13&id=533&url=https%3A%2F%2Fwww.youtube.com%2Fplaylist%3Flist%3DPLAEhJ6zuD36DITRbp-2-e3spqXPX2FP6d&stat=1)

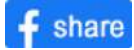
หน้าแรก (<https://www.naewna.com/index.php>) / ประชาสัมพันธ์ (<https://www.naewna.com/relation>)

3 องค์กรพันธมิตรผนึกกำลัง ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ AI ประเทศ ชูแนวคิด 'Prompt-Harness Capital'

วันอังคาร ที่ 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2569, 15.49 น.

Tag :

3 องค์กรพันธมิตร “ธรรมศาสตร์-มูลนิธิเพื่อการพัฒนาดิจิทัล-ATSI” ผนึกกำลังขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ AI ประเทศ ชูแนวคิด “Prompt-Harness Capital” ปฏิวัติทักษะกำลังคนดิจิทัล รับโลกการทำงานยุคใหม่

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับ มูลนิธิเพื่อการพัฒนาดิจิทัล และ สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย จัดพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความเข้าใจ (MOU) (เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2569) เพื่อผนึกกำลังขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของประเทศ มุ่งพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้พร้อมรับความเปลี่ยนแปลงของโลกเทคโนโลยี พร้อมผลักดันแนวคิด “Prompt-Harness Capital” ให้เป็นกลไกสำคัญในการสร้างทุนมนุษย์ยุคใหม่

พิธีลงนามครั้งนี้ได้รับเกียรติจาก ศาสตราจารย์ ดร.ศุภสวัสดิ์ ชัชวาลย์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ดร.วิฑูรย์ สิมะโชคดี ประธานกรรมการมูลนิธิเพื่อการพัฒนาดิจิทัล และ ดร.นริศ สาระมาน นายกสมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย ร่วมลงนามในฐานะผู้แทนหลักของทั้งสามหน่วยงาน พร้อมด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชยกฤต อัครวิธานนท์ รองอธิการบดีฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ดร.สุรพันธ์ เมฆนาวิณ รองประธานฝ่ายโครงการ มูลนิธิเพื่อการพัฒนาดิจิทัล และนางสาวยุวดี แซ่โก้ย เลขาธิการสมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย ร่วมเป็นสักขีพยาน

ศาสตราจารย์ ดร.ศุภสวัสดิ์ ชัชวาลย์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มุ่งขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดิจิทัลเพื่อยกระดับองค์กรสู่มาตรฐานสากล โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย ผ่านแนวคิด "Prompt-Harness Capital" หรือการยกระดับทักษะการใช้งานและสั่งการ AI (Prompt Engineering) ให้กลายเป็นทุนมนุษย์รูปแบบใหม่ที่สร้างมูลค่าได้จริง ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยจะนำ AI มาประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีความรวดเร็ว คล่องตัว และสามารถวัดผลได้อย่างชัดเจน ช่วยลดต้นทุนการดำเนินงาน (Cost Reduction) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพ (Productivity) ขององค์กรอย่างยั่งยืน

ด้าน ดร.วิฑูรย์ สิมะโชติ ประธานกรรมการมูลนิธิเพื่อการพัฒนาดิจิทัล กล่าวว่า มูลนิธิเพื่อการพัฒนาดิจิทัลพร้อมสนับสนุนการพัฒนากำลังคนผ่านยุทธศาสตร์ "Digital & AI Workforce" โดยร่วมวางแผนและจัดทำโรดแมประยะเวลา 3 ปี เริ่มต้นจากโครงการนำร่อง (Pilot Project) เพื่อประเมินผลและต่อยอดอย่างเป็นระบบ พร้อมมอบหมายให้นางสาว ยุวดี แซ่โก้ย ทำหน้าที่ผู้บริหารโครงการ ดูแลการส่งมอบองค์ความรู้ เครื่องมือ และการอบรมเชิงวิชาการเพื่อยกระดับบุคลากรให้สามารถปรับตัวเท่าทันการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และเสริมศักยภาพองค์กรให้แข่งขันได้ในระดับสากล โดยเน้นย้ำว่า การร่วมมือครั้งนี้ Prompt-Harness Capital จะต้องนำไปสู่การปฏิบัติและวัดผลได้จริง

ขณะที่ ดร.นรภัฏ สารमान นายกสมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย กล่าวว่า สมาคมพร้อมสนับสนุน การพัฒนาทักษะดิจิทัลของเยาวชนผ่านระบบสหกิจศึกษาและหลักสูตรฝึกปฏิบัติ เพื่อบ่มเพาะนักศึกษาให้มีทักษะด้าน การวิเคราะห์ธุรกิจ (Business Analysis) และต่อยอดสู่การเป็นนักพัฒนาระบบ (System Developer) มืออาชีพ ซึ่งจะช่วยลดช่องว่างทางทักษะ (Skill Gap) ของกำลังคนรุ่นใหม่ พร้อมเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน และสร้างบุคลากรดิจิทัลที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการ (Match & Fit) ของภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย

สำหรับบันทึกข้อตกลงความเข้าใจ (MOU) ฉบับนี้ มีผลบังคับใช้เป็นระยะเวลา 5 ปี ครอบคลุมความร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนนักศึกษา นักวิชาการ และบุคลากร การดำเนินกิจกรรมทางวิชาการและการวิจัยร่วมกัน การแลกเปลี่ยนข้อมูลและเอกสารวิชาการ การให้คำปรึกษาและฝึกอบรมด้านดิจิทัลและ AI การสนับสนุนการพัฒนากำลังคนสู่มาตรฐานสากล การบริการชุมชนและสังคมเพื่อยกระดับทักษะดิจิทัลแก่คนทุกช่วงวัย ตลอดจนการสนับสนุนการฝึกปฏิบัติและสห

กิจกรรมสำหรับนักศึกษา รวมถึงการจัดกิจกรรมความร่วมมืออื่น ๆ ตามที่ทั้งสามฝ่ายเห็นชอบร่วมกัน เพื่อผลักดัน
กรอบความร่วมมือดังกล่าวไปสู่การดำเนินโครงการที่เป็นรูปธรรม อันเป็นส่วนหนึ่งในการยกระดับศักยภาพกำลังคน
ดิจิทัลและขับเคลื่อนประเทศไทยสู่อนาคตเศรษฐกิจ AI อย่างยั่งยืน

เงื่อนไขการแสดงความคิดเห็น

ซ่อน

ข่าวที่เกี่ยวข้อง